

Ірина Кушнір: Мене звати Ірина Кушнір. Сьогодні 3 травня 2023 року. Це онлайн-інтерв'ю з Таїсією Корольовою для проекту усної історії під назвою «Переселенці з України в англійському секторі вищої освіти». Скажіть, будь ласка, чи даєте ви згоду на інтерв'ю?

Таїсія Корольова: Так.

Ірина Кушнір: Дякую Вам. Чудово. Чи можете ви спочатку розповісти нам трохи про себе?

Таїсія Корольова: Отже, мене звати Тая. Мені 20 років, я українка, але наразі живу у Великій Британії, у Лестерширі. Я студентка Харківського університету імені Каразіна, зараз навчаюся на третьому курсі. Я продовжую навчатися онлайн. І я на факультеті іноземних мов, тож вивчаю англійську та іспанську мови, щоб стати перекладачем, а також викладачем. Я дуже насолоджувалась навчанням до війни. І наразі насолоджуюся, але зараз це зовсім інше. Заняття проходять онлайн, ми більше не бачимося. Я стало замало соціалізації, ось, але я дуже люблю своє навчання.

Ірина Кушнір: Дякую. Чи можете ви розказати трохи більше про те, як виглядав цей початок набуття досвіду роботи для студента в Україні, в Каразінському університеті?

Таїсія Корольова: Тож до війни у нас іноді були онлайн-заняття через пандемію, а потім ми все одно ходили до університету, бачилися й навчалися. А потім, коли почалася війна, ми припинили навчання на місяць, і в якийсь момент у нас не було інформації, і з нашими викладачами також не було зв'язку. Потім ми знову почали навчатися. І всі вже були в інших країнах на той час. Я переїхала до Німеччини, тому що я з Харкова, і це місто було захоплене одним з перших. Це було складно і напружено, але потім я переїхала до Великої Британії, і у мене з'явилася надія продовжувати навчання.

Ірина Кушнір: Дякую. Дякую. Розкажіть, будь ласка, про свій досвід переїзду до Великої Британії? Ви згадали, що вперше поїхали до Німеччини. Отже, яким був процес переїзду з України до Великої Британії?

Таїсія Корольова: Отже, коли почалася війна, ми з мамою виїхали з України і поїхали в Берлін, до Німеччини, і потім жили там півроку. Я завжди хотіла бути у Великій Британії, оскільки я можу розмовляти мовою, а німецьку трохи важко вивчити. Потім я вирішила поїхати до Великої Британії за українською схемою, і я знайшла спонсора. Це чудова жінка з Лестершира, і вона вирішила прийняти мене. Моя мама залишилася в Німеччині, а я переїхала одна до Великої Британії, щоб жити з цією жінкою, яка хотіла мені допомогти. І я продовжую тут жити. Ми в дуже хороших стосунках. Так що, я тут одна, так. І вже півроку тут живу.

Ірина Кушнір: Дякую. Які у вас були очікування від сектора вищої освіти в Англії до приїзду сюди?

Таїсія Корольова: Ну, я завжди хотіла навчатися тут, оскільки я знаю, що англійська освіта дійсно корисна і на хорошому рівні. Якість навчання тут дивовижна. Просто це завжди була така мрія. А потім, оскільки я все ще бакалавр в Україні, я не була впевнена, чи хочу я отримати ступінь бакалавра, чи, можливо, я зможу стати магістром, коли закінчу бакалавр в Україні. Отже, я все ще вагаюся у виборі, але я завжди знала, що англійська освіта просто чудова.

Ірина Кушнір: Що саме Вам подобається в англійській освіті?

Таїсія Корольова: Ну, мені дуже подобається мова. І справді, я відчуваю, що це дуже корисно. Я вважаю, що це також допомагає вам покращити власні навички та дає набагато більше можливостей.

Ірина Кушнір: А як ви собі уявляєте навчальний процес і стосунки між викладачами та студентами?

Таїсія Корольова: Я б дуже хотіла нарешті навчатися офлайн, тому що спочатку у нас була пандемія, коли я подавала документи до свого українського університету, а потім почалася війна. Тож, я думаю, ми всі стали відчувати нестачу у живому спілкуванні. Ми ніколи не мали можливості навчатися офлайн і спілкуватися з людьми в реальному житті, а також з викладачами в реальному житті. І я дуже сумую за цим, і я б дуже хотіла ходити на заняття, знаєте, і спілкуватися з людьми, і мені дуже хотілося б, щоб атмосфера була доброзичливою та з підтримкою. Я думаю, що це дуже важливо.

Ірина Кушнір: А як ви вважаєте, які основні відмінності у вищій освіті між Англією та Україною?

Таїсія Корольова: Наскільки я знаю, люди тут навчаються два-три дні на тиждень. А в Україні є 5-ти денний навчальний тиждень, з понеділка по п'ятницю. Я також думаю, що у нас більше занять, і іноді атмосфера не дуже дружня. Але, це теж залежить від викладача. Але я думаю, що різниця не дуже велика.

Ірина Кушнір: Добре, дякую. Отже, ви згадали, що все ще навчаєтесь онлайн в Україні, так? Чи можете ви сказати трохи більше, як саме це працює? Чи викладачі в Україні або за кордоном? Як відбувається зв'язок? Як проходять ваші іспити?

Таїсія Корольова: Отже, коли ми починали, по перше, цілий місяць після війни у нас не було занять. Я маю на увазі, коли почалася війна, у нас не було занять. А потім, через місяць, вони знову зв'язалися з нами, і тоді ми почали проводити заняття через Zoom. Багато викладачів досі в Харкові, тому що вони там працюють, вони ходять до університету та іноді викладають в університеті. У мене є кілька викладачів за кордоном. На мою думку вони в Німеччині. І ми все ще проводимо заняття кожного разу, ми працюємо через програму Zoom, і ще у нас є платформа для навчання. Коли вони надсилають нам домашнє завдання, а у нас є платформа Moodle. Тож, це заняття, що триває протягом однієї години та 20 хвилин щодня. Я думаю, у мене є три або чотири заняття на день, потім я роблю домашнє завдання, а потім надсилаю своїм викладачам. Вони завжди його перевіряють. Тож, у нас дійсно хороший зв'язок, і вони також завжди перевіряють мої іспити, вони відзначають мої помилки, і ми потім це обговорюємо. Таким чином, ви дійсно можете написати їм будь-коли, і у нас є хороший зв'язок.

Ірина Кушнір: А як зараз працюють технології в Україні в контексті попереджень про повітряну тривогу, чи завжди він стабільний?

Таїсія Корольова: Хтось із викладачів може зв'язатися зі мною та сказати: «Вибачте, але вдома немає електрики, тому я не можу зараз проводити заняття», тому що в них або немає підключення до Інтернету, або просто немає електрики взагалі. Тож інколи це справді складно. Мені довелося пропустити декілька занять з однією викладачкою через те, що вона не могла проводити заняття. І ось, вони змінили викладача, тому що ми просто не вчилися, але більшість з них мають хороші зв'язок і вони намагаються бути з нами в контакті.

Ірина Кушнір: Ясно. Тож тепер ви продовжуєте 3-й рік на третьому курсі?

Таїсія Корольова: Я на третьому курсі, так.

Ірина Кушнір: Чи плануєте ви вступити до вищої освітнього закладу в Англії?

Таїсія Корольова: Однозначно так. Я все ще трохи вагаюся між вибором ступеня бакалавра чи магістра, але я думаю, що мені потрібен ще один рік, щоб отримати ступінь бакалавра, а потім я зможу стати магістром тут, і це те, що я планую. Але я б дуже хотіла вибрати щось зовсім інше, щоб мати ще один диплом, інший ступінь. Наприклад, я, напевно, пішла б на маркетинг чи менеджмент. Щось на зразок цього. Це трохи пов'язано з мовами, і я могла б використовувати стільки різних навичок. І я думаю, що це те, що я б зробила.

Ірина Кушнір: А чому ви хотіли б робити щось зовсім інше, а не продовжувати навчання з мовами?

Таїсія Корольова: Я справді дуже люблю мови, але я відчуваю, що якби у мене була можливість тут, я могла б вибрати щось інше, могла б знайти нові навички, знаєте, щось справді корисне. І тоді я могла б поєднати їх усіх, це було б справді чудово.

Ірина Кушнір: І ви думаєте, що Англія могла б дати вам таку можливість, чи не так?

Таїсія Корольова: Я чула про стільки різних програм, і думаю, що зможу це зробити тут.

Ірина Кушнір: Чи можете ви сказати трохи більше про те, які можливості ви вже дослідили? Ви згадали, що вже бачили деякі варіанти для себе, які ви досліджували.

Таїсія Корольова: Я бачила тут деякі компанії, які працюють з українцями, і вони пропонують різні університети і пропонують допомогу. Я не дуже впевнена щодо них, тому що вони, насправді, не розуміють, як це працює. Мені здається, що вони просто хочуть рекламувати деякі університети, з якими вони співпрацюють. Тож вони просто дають вам список університетів і кажуть: «Ми допоможемо вам у всьому, вам не потрібно нічого платити». Також знаю, що мені потрібно буде скласти іспит з англійської мови та отримати сертифікат з англійської мови, щоб вони знали, що я розмовляю англійською, і мені доведеться піти на співбесіду, я думаю. Тож ось, що я чула.

Ірина Кушнір: А як щодо цих компаній, які допомагають українцям? Вони допомагають лише українцям чи представникам інших національностей і чи беруть плату за свої послуги?

Таїсія Корольова: Є багато груп для українців у соціальних мережах і тому подібному, наприклад, у Telegram, і коли вони публікують свої фотографії, коли спілкуються з українцями, вони кажуть: «Доброго дня, ми тут, щоб допомогти тобі вступити до університету та інше». Говорять тільки про українців. Я не думаю, що вони працюють з якимись іншими національностями, і всі вони говорять українською, тому я думаю, що вони також українці, які тут працюють і які просувають якісь університети. Я мала справу з однією із них, і вони сказали, що не будуть стягувати з мене гроші, тому що вони просто хочуть допомогти. Я не дуже впевнена щодо цього. Не знаю. Можливо, трохи пізніше вони сказали б: «О, знаєте, нам потрібно 50 фунтів стерлінгів просто тому, що...». Але я впевнена, що вони рекламують університети, з якими співпрацюють. Отже, це не [нерозбірливо]

Ірина Кушнір: Як ви думаєте, чи легко вам буде скористатися однією з цих можливостей, щоб вступити на магістерську програму або на програму бакалавра та отримати ступінь магістра?

Таїсія Корольова: Я думаю, що це буде нелегко. Мені точно довелося б взяти студентську позику. Я не впевнена щодо проживання. Я не знаю, чи люди живуть у гуртожитках, чи я не знаю, як це працює. Тому я думаю, що мені доведеться дізнатися трохи більше, і це складно. Але мені також потрібно знайти деякі документи з мого університету в Україні, що буде складно, тому що я не маю із собою фізичних документів, тому що вони всі в моєму

університеті, і я не знаю, чи матиму доступ до них, що є певною проблемою. Я не можу довести, що я закінчила школу чи щось інше, тому що я просто не маю при собі цих документів. І я дуже сподіваюся, що вони все ще мають це в моєму університеті, інакше це буде велика проблема, я думаю. Мені також доведеться скласти іспит з англійської мови, тобто IELTS або, можливо, Cambridge, і мені потрібно було б підготуватися до цього. Зараз я шукаю напрям тут, у Лестері, куди б я могла записатися та підготуватися до цього іспиту. Це те, що я роблю.

Ірина Кушнір: Чудово. Ви вже згадали деякі проблеми, які ви бачите на своєму шляху щодо документів, а також ви згадали іспит з англійської мови. Чи відчуваєте ви, що цей іспит з англійської мови стане для вас викликом?

Таїсія Корольова: Я думаю, що підготовка займає багато часу, і я спілкувалася з багатьма людьми, які проходили іспити, і деякі з них не пройшли. Тому, якби у мене було достатньо часу, щоб підготуватися, то я б, напевно, його пройшла. Я майже впевнена. Це справді залежить від того, і я впевнена, що мені доведеться витратити багато часу на підготовку.

Ірина Кушнір: Дякую. Як ви думаєте, чи є на вашому шляху інші труднощі, окрім відсутності деяких із цих документів, які вам потрібні, та підготовки до іспиту з англійської?

Таїсія Корольова: Проживання, я думаю. В Лестері є лише один чудовий університет, який називається Університет Де Монфорт, але я б не дуже хотіла залишатися в Лестері. Чесно кажучи, мені тут не подобається. Я б дуже хотіла переїхати в інше місто, але тоді потрібно було б шукати житло, і я не думаю, що я б це робила за українською схемою. Я думаю, що мені довелося б жити десь з іншими студентами, а це складно бути одною в іншій країні, в іншому місті, без нікого, без підтримки. Але я сподіваюся, що зможу це зробити.

Ірина Кушнір: Звичайно. Крім того, ви згадали, що вам не дуже подобається життя в Лестері. Чи можете ви сказати більше про це, чому це так?

Таїсія Корольова: Українців тут не так багато. Я живу тут півроку, а друзів у мене насправді немає. А я до війни була дуже товариською. У мене було стільки різних друзів, і я також мала друзів різних національностей. І тут, коли я приїхала сюди, я відчуваю, що я теж трохи відрізняюсь від тутешніх підлітків, і оскільки я не вчуся в університеті, мені важко когось знайти. Важко дружити з людьми, коли ти не вчишся, і через це важко соціалізуватися. Мені дуже важко знайти тут роботу, тому що я вивчала мови раніше, і я вивчала саме англійську, а тут усі розмовляють англійською. Я б дуже хотіла стати репетитором англійської, бо я захоплена викладанням. Але мені важко це робити лише тому, що я не маю точної кваліфікації, яку від мене вимагають, тож для мене це теж великий виклик. Або їм потрібен документ, ступінь чи щось інше, або я не можу цього зробити.

Ірина Кушнір: Так. Отже, робота зараз також є ще одним викликом. І ви згадали, що почуваєтеся трохи інакше, ніж тутешні підлітки. В чому різниця?

Таїсія Корольова: Вони, мабуть, виховувалися трохи не так, як ми. Я намагалася поговорити з деякими людьми, але вони не були дуже дружніми до мене. Можливо тому, що я з іншої країни, або вони не дуже хочуть говорити про війну, а можливо, вони просто не хочуть, щоб вона була в їхньому житті. Отже, це може бути причина, я не впевнена. Деякі люди справді віддалені, але вони просто не хочуть зближуватися зі мною. Деякі з них взагалі не хочуть говорити.

Ірина Кушнір: За яких обставин ви зустріли цих підлітків?

Таїсія Корольова: Я намагалася зробити це онлайн. Було так багато різних додатків, у яких люди шукали друзів, а потім я могла написати їм повідомлення, і ми могли поговорити, а

потім, коли я пропоную піти прогулятися чи просто випити кави, вони просто ігнорують мене.

Ірина Кушнір: Так, розумію. І як ви плануєте подолати всі ці виклики, пов'язані не лише з пошуком місця в університеті, а й ці життєві виклики інтеграції в нову культуру, нову країну? Як ви плануєте їх подолати?

Таїсія Корольова: Я думаю, що подача документів до університету буде найкращою справою, яку я можу зробити, тому я можу зустріти стільки різних людей. Я могла б покращити свої навички, якими я вже володію, і тоді мені, мабуть, було б трохи легше знайти роботу, я думаю. Я все ще намагаюся знайти роботу, і я дуже люблю викладати та перекладати. Але ще одна проблема полягає в тому, що людям потрібні працівники з досвідом, а оскільки я все ще студентка, мені дуже важко отримати досвід і продовжувати навчатися й працювати одночасно. Отже, це трохи складно.

Ірина Кушнір: Так, так, точно. Коли ви плануєте почати подавати документи?

Таїсія Корольова: Як тільки я закінчу свій ступінь бакалавра, а це буде наступного року, тож за один рік, оскільки я навчаюся на третьому курсі, а ми навчаємось чотири роки в Україні, тоді я піду на магістратуру. Але поки що я планую зробити, я справді хочу знайти курс IELTS. Я здам його у вересні, або хоча б намагатимусь здати його у вересні.

Ірина Кушнір: Які університети ви розглядаєте?

Таїсія Корольова: Я думаю, що це Лондон, але не зовсім так. Я також хотіла б навчатися в Манчестері. Я думаю, що це гарне місто. Я навіть розглядала можливість вступити до університету в Лестері, а потім у Ноттінгемі, тож мені справді потрібно знати, який курс я маю вибрати, а потім я виберу університет.

Ірина Кушнір: Як ви шукаєте, які курси доступні?

Таїсія Корольова: Отже, оскільки я мала справу з однією з тих компаній, про які я говорив раніше, вони просто надіслали мені список університетів, з якими вони співпрацюють. І тому я просто шукала в Інтернеті. Я погуглила, а потім побачила ці веб-сайти та вибирала.

Ірина Кушнір: Добре. Так, звучить добре. Як ви думаєте, чи легко буде поєднувати навчання в англійському університеті та роботу, яку ви також можете отримати, коли станете студентом?

Таїсія Корольова: Якщо це буде робота на неповний робочий день, я думаю, що це буде добре. Якщо це повний робочий день, я не думаю, що це можливо. Це також залежить від того, чи збираюся я вчитися в своєму університеті, а потім вступати тут, тому що поєднувати обидва університети одночасно в роботі дуже складно. Ось чому я думала про магістратуру, щоб я могла отримати ступінь бакалавра в Україні, а потім застосувати її тут, щоб мені не потрібно було вчитися в двох університетах одночасно. Але я думаю, що підробляти і навчатися в університеті тут було б добре.

Ірина Кушнір: Дякую. А які у вас плани на більш віддалене майбутнє? Очевидно, що найближчим часом ви плануєте подати документи на навчання в університеті, подолавши всі ці виклики, які ви бачите перед собою. Чому ви хотіли б отримати освітній ступінь в Англії? Що ви збираєтеся робити з цією освітою пізніше?

Таїсія Корольова: Тож наразі я дуже хотіла б поїхати додому, принаймні на тиждень, просто щоб побачити свою родину та батьків, щоб відновити сили, тому що це те, що мені дійсно потрібно мати в моєму житті, а телефонних дзвінків недостатньо. Я просто хочу, щоб мої близькі люди були поруч, навколо мене, і тоді я, як я вже згадувала, дійсно хочу скласти тест

з англійської мови, щоб я могла отримати кваліфікацію з англійської мови. І тоді я почала б шукати тут університети і подала б документи на магістратуру. Але наразі мені потрібно спочатку знати, який курс я хочу вибрати. Мені потрібно подумати про це, і я думаю, що це забере багато часу.

Ірина Кушнір: Ви б повернулися в Україну після того, як закінчите освіту в Англії, наприклад, ступінь магістра.

Таїсія Корольова: Я ще не знаю. Я не думаю, що я б поїхала в Україну, тому що я не думаю, що там безпечно, і я не бачу там так багато можливостей. Тому я думаю, що я б залишилася тут.

Ірина Кушнір: А з точки зору роботи, де ви бачите себе після закінчення магістратури?

Таїсія Корольова: Я б дуже хотіла стати приватним викладачем англійської мови, наприклад, проводити приватні заняття, тому що я захоплена викладанням і люблю пояснювати речі, я люблю передавати інформацію. Або я могла б стати перекладачем, бо я володію російською, українською та англійською, тож могла б бути там корисна. Я дуже хотіла б працювати з людьми. Так, і це було б офлайн, правда? Я впевнена, що не хочу працювати онлайн вдома, віддалено, будь-що, тому що я просто хочу спілкуватися з людьми.

Ірина Кушнір: Розумію. Отже, ступінь з менеджменту потенційно, чи не так? Це те, що ви розглядаєте? Як ви думаєте, чи справді вам знадобиться цей диплом, щоб давати приватні заняття? Якщо я правильно розумію, це просто репетитор чи приватний репетитор англійської?

Таїсія Корольова: Мені подобається репетиторство, де ти просто пояснюєш і допомагаєш людям. Мені дуже хотілося б викладати, щоб просто викладати англійську. Я ще не впевнена. Я все ще думаю, що було б найкращим для мене, але я, як менеджер, думаю, що могла б робити ще багато інших речей, які були б цікавими. Наприклад, я розглядала посаду менеджера з персоналу, керівника...

Ірина Кушнір: Що ви маєте на увазі?

Таїсія Корольова: Ой, вибачте, менеджера з управління персоналом. Це чудова робота, тому що ви працюєте з людьми. Ви пояснюєте речі, ви також допомагаєте людям, і насправді вам потрібно робити багато різних речей – цікавих і нових.

Ірина Кушнір: Безумовно, так. Дякую. Ви також згадали про те, що хотіли б найближчим часом поїхати в Україну, відновитися, побути з людьми, яких знаєте. Чи можете ви сказати більше про те, чому це потрібно, зважаючи на те, що ви хочете продовжити кар'єру потенційно в Англії?

Таїсія Корольова: Мені здається, що я просто хочу поділитися своїми думками про життя тут, про своє майбутнє, і я просто хочу поговорити зі своїми батьками, з моєю мамою, а також дізнатися, що вона думає, тому що я завжди отримую від неї дуже хороші поради. Я думаю, що це те, що мені справді потрібно, тому що мені просто важко залишатися на самоті з усіма цими думками. І мені просто потрібна порада. І я хотіла б поговорити про свої майбутні можливості та направлення, на які я могла б подати заявку. Ось чому я б дуже хотіла поїхати в Україну і просто поговорити з людьми, поруч з якими почуваюся комфортно і, які мене люблять.

Ірина Кушнір: Так, звичайно. А як щодо будь-яких порад у Великій Британії...Чи отримували ви від когось поради?

Таїсія Корольова: Ну, я спілкувався з жінкою, з якою живу, і в неї двоє синів, і всі вони закінчили тут університети, і я з ними також говорила. І всі вони вважають, що ступінь магістра тут є чимось дуже корисним, і вони справді рекомендують мені піти на магістратуру. Отже, це ті, хто мені порадив. І те українське агентство, яке допомагало мені вступити до університету. І тоді я сказала, що краще виберу магістратуру, ніж бакалавр. Але вони сказали: «Ні, ми так не думаємо, ми вважаємо, що ступінь бакалавра набагато краща, ніж магістра». Тож це просто дуже різні думки, і мені справді потрібно подумати про це, але я все одно схиляюся більше до магістра, ніж до бакалавра.

Ірина Кушнір: Чи обґрунтували вони свої думки, чому вважають, що ступінь бакалавра кращий?

Таїсія Корольова: Я думаю, що вони просто працюють з бакалавром, тому це те, що їм потрібно було сказати. Я не впевнена. Я думаю, що ступінь магістра була б кращою, тому що я вже мала б один ступінь, і тоді я могла б піти на магістра.

Ірина Кушнір: А як щодо порад будь-якого Job Centre (центру зайнятості), наприклад?

Таїсія Корольова: Вони нічого не знають про освіту для українців, і вони нічого не знають про курси англійської для нас. Вони не знають, що ми повинні здати іспит з англійської, щоб підтвердити свої знання і вступити до університету. Це був мій досвід. Вони не можуть дати мені жодної поради щодо цього. Вони просто знають про роботу, але не більше. І коли я попросила допомоги щодо курсів англійської мови, щоб я могла скласти іспит, вони просто сказали: «О, ми не впевнені, що зможемо вам із цим допомогти».

Ірина Кушнір: Зрозуміло. Можливо, останнє запитання, якщо ми не продовжимо з того, що ви сказали. Як ви думаєте, наскільки легко вам буде інтегруватися з людьми вашого віку в університеті та наскільки це, на вашу думку, буде відрізнятися від вашого поточного досвіду?

Таїсія Корольова: Мені здається, я досить доброзичлива, люблю знайомитися з новими людьми. Як тільки я познайомлюся з новими людьми, я думаю, що ми зможемо стати друзями. Я ще не спілкувалася з великою кількістю британців, тож я просто сподіваюся, що коли ми всі опинимося в однаковій ситуації, усі на одному курсі в університеті, у нас буде багато спільного для обговорення. Ми могли б просто навчатися разом і досліджувати все разом.

Ірина Кушнір: Безумовно. І власне, інше запитання, ви знаєте, які проблеми постають на вашому шляху, наприклад, вступ до магістратури, що, на вашу думку, і для кого було б корисним застосувати, щоб пом'якшити ці проблеми для вас і для будь-кого іншого в подібних обставинах?

Таїсія Корольова: Я думаю, вам потрібна впевненість. Вам потрібна велика впевненість у собі, вам справді потрібно поставити перед собою певні цілі, а потім знати, як їх досягти. І це те, що ви повинні зробити, коли приїдете сюди. Тобі справді потрібно знати, що ти збираєшся тут робити, інакше ти весь час губишся, відчуваєш невпевненість і тривогу. Тому що все нове, і зрозуміло, що це важко, але ви просто повинні зібратися і просто продовжувати, шукати більше можливостей і чітко ставити цілі.

Ірина Кушнір: І як ви думаєте, чи потрібно комусь ще надавати будь-яку іншу форму підтримки, якої вам зараз не вистачає?

Таїсія Корольова: Так, я дуже ціную тих британців, які живуть тут і приймають українців, і вони намагаються нам допомогти з усіх сил. І навіть ті, хто не приймає, якщо ви просто можете допомогти чим завгодно, ми будемо дуже вдячні. Знаєте, є деякі українці, які

покинули свої домівки, і в них немає нічого, ні одягу, буквально нічого. І якщо ви робите пожертвування або просто відвідуєте благодійні магазини, що завгодно, це справді корисно.

Ірина Кушнір: Чудово. Дякую Вам. Ну, це поки що всі мої запитання. Чи є ще щось, про що ми не розповідали, і, на вашу думку, буде корисно згадати в цьому інтерв'ю?

Таїсія Корольова: Вірте в українську армію, бо вона обов'язково поборе все погане. І якби ви могли якось допомогти, ми були б дуже вдячні.

Ірина Кушнір: Так. Дякую Вам. Велике спасибі, Таїсія. Ось і все, щиро ціную Ваш час і зусилля, які Ви приділили цьому проекту. Дякую Вам.

Таїсія Корольова: Дякую.